

14. Prigovorili smo »Priručniku« što tvrdi, da ništovnu žalbu, koja je spojena sa prizivom, ne riješava sud druge molbe, već sud prve molbe. — U svom odgovoru pristaje o. Curinaldi konačno uz naše mišljenje. Dodaje ipak, da u slučaju takove ništovne žalbe sud prve molbe u stanovitom roku može presudu sam ispraviti i tim ukloniti ništovni razlog. S ovim se dodatkom nikako ne slažemo, jer priziv prenosi čitavu stvar na sud druge molbe, dakle i pitanje o valjanosti presude.

15. Prigovorili smo bili »Priručniku« što frazu »regulariter« kanona 1631. prevodi sa »koliko se može« i opet što frazu »Nisi justa causa aliud suadeat, quoad eius fieri potest« kanona 1642. prevodi sa »Po mogućnosti«. — U svom odgovoru o. Curinaldi dopušta, da njegov prijevod tih fraza ne odgovara literarnom smislu, premda im daje, kako on drži, dosta točno smisao. Prepuštamo cijenjenim čitateljima da prosude, da li prijevod o. Curinaldi-ja stvarno daje onaj smisao, što ga te fraze u Zakoniku imaju.

Dr. I. A. Ruspini.

Ispovijesti sv. Augustina, knjiga I—X. Preveo i uvod napisao Mons. **Dr. Andrija Živković**, sveučilišni profesor. Šesto vanredno izdanje knjiga katoličkog života, naklada dra S. Markulina, Zagreb 1930. XVI—XXIV + 303 str. Cijena Din 40.

Medu rijetke pojedince, koji su se prigodom 1500 godišnjice smrti sv. Augustina potanje u našim krajevima bavili proučavanjem sv. Augustina, spada u prvom redu dr. Živković. Rezultat je njegova rada više predavanja o ličnosti sv. Augustina, o njegovim »Ispovijestima« i o nekim bitnim, a često krivo shvaćenim pojmovima u djelu »De Civitate Dei«, te, naročito lijepi prijevod prvih deset knjiga Augustinovih »Ispovijesti«. Prijevod je tako lijep, da se uza svu težinu sadržaja lako i ugodno čita i razumije. Dr. Živković je to postigao tako, što nije išao za tim, da dočara čitatelju ljepotu originala, jer to je prosto nemoguće, naročito kod sv. Augustina. Zato je prevodilac želio da vjerno preda njegove misli, ne udaljujući se od teksta i ne dajući parafraze, ali i ne mučeći sebe i čitatelja doslovnim prijevodima nerijetkih Augustinovih igara s riječima i sličnih stvari, koje se u prijevodu ne mogu dočarati. Taj se prijevod tako ugodno čita, da čitatelj i ne sluti, kako je težak posao prevoditi sv. Augustina. U tomu je velika razlika prama dosadašnjem Sassovu prijevodu. Postoji i druga razlika, jer dr. Živković ne umara čitatelja bilješkama ispod teksta. Augustinove »Ispovijesti« i onako nisu knjiga za svakoga, a onaj, za koga jesu, razumjet će je u glavnom i bez tih bilježaka. Što je bilo potrebno reći o životu i ličnosti sv. Augustina, rekao je prevodilac u Uvodu. Troća je razlika između Sassova prijevoda i ovoga u tomu, što dr. Živković prevodi samo prvih deset knjiga »Ispovijesti«. On je to učinio stoga, što je s devetom, odnosno s desetom knjigom završen prikaz nutarnjeg ličnog života Augustinova. U prvih 9 knjiga prikazuje sv. Augustin svoje obraćenje, a u desetoj stanje svoje duševnosti u ono vrijeme, kad je pisao »Ispovijesti«. Zadnje su tri knjige veoma lijepe i zanimljive, može se reći u izvjesnom smislu i suvremene, ali nemaju s nutrinjom Augustinove duše izravne veze, nego su zapravo čista egzegza:

prvih stranica sv. Pisma. K tomu bi prijevod i ovih triju knjiga znatno uvećao i opseg i cijenu ovog izdanja, a to je u našim književnim prilikama veoma važno. Ovu okolnost ne bi uravnotežila ona korist, što bi je iz ovih knjiga crplo ono nekoliko čitača, koji bi se odvažili na čitanje.

Ovaj je hrvatski prijevod »Ispovijesti« namijenjen u prvom redu svećenstvu i katoličkim intelektualcima, no nema sumnje, da će i mnogi inteligenat, koji ne živi katoličkim životom, rado uzeti ovaj prijevod u ruke i čitati ga s velikim zanimanjem i korišću.

Vanjska je oprema tako ukusna i otmjena, da ovo izdanje spada među najljepše opremljene hrvatske knjige uopće.

Dr. Dragutin Kniewald.

1. **Fattinger Rudolf: Pastoralchemie.** Str. XII + 192. Herder. Cijena broš. M. 6.50, u platno vezana M. 8.

2. **Dr. Jcsip Srebrnić, biskup krčki: Za poredak u našim kupališnim prilikama.** Priopćenje vjernicima krčke biskupije. Zagreb 1930.

1. Bila je sretna misao vjeroučitelja Fattingera, da u zasebnoj knjizi obradi sva ona pitanja, koja se odnose na materijalnu stranu sakramenata, a nemaju izravne veze s ljudskim zdravljem ili bolešću. Jer to spada u »pastoralnu medicinu«, koja je sebi već osvojila pravo na postojanje kao zasebna pomoćna disciplina. Uz ovu se evo prvi put javlja i »pastoralna kemija«. I s pravom. Jer koliko imade pitanje »kemijske« prirode, koja su u vezi s valjanošću ili dozvoljenošću sakramenata! Tek treba ovdje riječ »kemija« uzeti u širem smislu, tako, da se ne ograničuje samo na mineralno carstvo, nego uključuje i botaniku. Organska kemija, u koliko se odnosi na čovjeka, spada u pastoralnu medicinu. Držim, da je ovaj prvi pokušaj sistematske pastoralne kemije uspio. Pisac prikazuje sve potrebno o kruhu i vinu, ulju i balzamu, vodi, liturgijskim kovinama (zlatu, srebru, ostale kovine), liturgijskoj tekstilnoj građi paramenata, te o liturgijskom svijeću i tamjanu. K tomu donosi u cijelosti odnosno rimske odluke, a kod dragih kovina i slike punciranja na 4 table. Ono, do čega je i teorijski stručnjak dosad teško dolazio, jer je bilo rastepeno po najrazličitijim časopisima, imade sada praktični dušobrižnik sakupljeno u jedno. Kako su pitanja, što ih je pisac obradio u ovoj knjizi, sasvim praktične prirode, preporučam dušobrižnom svećenstvu, da sebi nabavi ovu knjigu i da je svakom zgodom konsultira.

2. Krčki biskup dr. Srebrnić ne sustaje u svojim naporima, da svoju dijecezu, koja je, kao i cijelo naše hrvatsko primorje, do nedavna slovila kao najčudoredniji dio naše domovine, spasi od poplave modernog nečudoreda, koje je, u promijenjenim ekonomskim prilikama, došlo sa stranicima upravo u te krajeve. Zato krčki Ordinarij ponovno upozoruje na katolička načela, koja su u vezi sa suvremenim nastojanjima i higijenskim zahtjevima o kupanju, sunčanju i slično. Zatim donosi, primjera radi, propise, što ih je gradska uprava beogradska još 1927, a onda ponovno 28. VIII. 1929. donijela o čudoredu na kupalištu. Ta se odredba proteže na Beograd, Zemun i Pančevo. Onda navodi sve svoje korake i spomenice, što ih je, djelomice zajedno s već preminulim biskupom senjskim, dr. Ma-